

Nr 575.

Av herrar **Kyling** och **Nilsson** i Svalöv, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 236, med förslag till vissa ändringar i 1947 års allmänna tjänste- och familjepensionsreglementen, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 236 framlägges förslag till pensionsbestämmelser för bl. a. kyrkomusiker. Några av statsmakterna fastställda pensionsbestämmelser för denna tjänstemannagrupp ha icke funnits tidigare. Kyrkomusiker, som avgått från sin tjänst eller för vilken den nya löne- och pensionsregleringen av någon anledning icke blir tillämplig, kommer därför i regel icke i åtnjutande av pension. Bland innehavarna av de nuvarade kyrkomusikertjänsterna finns en grupp s. k. självständiga organister i åldern 65—90 år, för vilka varje form av pensionsreglering saknas. Dessa överåriga kyrkomusiker ha i regel ordinarie anställning, och några bestämmelser om avgångsskyldighet för dem finnas icke. Dessa befattningshavare få icke del av nyorganisationen av kyrkomusikerverksamheten och komma således ej att övergå på tjänst enligt kyrkomusikerstadgan. Härav följer att avlöningsreglementet ej blir tillämpligt på dem och därmed ej heller de föreslagna pensionsbestämmelserna. De äro därför nödsakade att såsom hittills kvarbliva vid sina tjänster, vare sig förmåga att utföra tjänstegöromålen finnes eller ej. Om de ej själva kunna utöva sin tjänst, ha de, såsom nu stundom är fallet, möjlighet att låta tjänsten skötas av en vikarie. Antalet av dessa befattningshavare, vilka företrädesvis tillhöra Lunds stift, torde uppgå till omkring 80.

1941 års lärarlönesakkunniga, som utarbetat förslag till kyrkomusikerstadga och avlöningsreglemente för kyrkomusiker, ha vid utformandet av övergångsbestämmelserna för den nya organisationen av kyrkomusikerverksamheten tagit hänsyn till önskvärdheten av att nyorganisationen skulle kunna träda i kraft utan längre tidsutdräkt. De sakkunniga ha också uttalat, att nyorganisationen i stor utsträckning torde ske med beaktande av nu rådande förhållanden. Det synes med hänsyn härtill och till församlingarnas eget intresse vara motiverat att det överväges, huruvida åtgärder kunna vidtagas för att påskynda nyorganisationens genomförande i de församlingar, där dessa överåriga organister innehava kyrkomusikertjänster. Någon form av pensionering med bidrag från staten skulle härvidlag säkerligen vara av stor betydelse.

Förutom nämnda kyrkomusiker, vilka på grund av de för dem gällande anställningsvillkoren kunnat kvarstå på sina tjänster i avvaktan på den

kommande nyorganisationen, vilja vi fästa uppmärksamheten vid en annan grupp, nämligen förutvarande innehavare av förenade folkskolläro-, organist- och kantorsbefattningar. Dessa ha på grund av för lärartjänsten gällande pensionsbestämmelser avgått från sin tjänst i samband med avgången från lärartjänsten. De befattningshavare av sistnämnda slag, som avgått under de senaste åren, ha givetvis med vissa förväntningar sett fram mot den tidpunkt, då den så länge aktuella nyorganisationen och den statliga regleringen av förhållandena skulle bli verklighet. De ha säkerligen hoppats att genom nyorganisationen få en viss pension under ålderdomen, även om lönen under tjänstetiden varit ringa. Denna förhoppning blir icke förverkligad genom det nu framlagda förslaget till pensionsbestämmelser för kyrkomusiker. Redan 1947 antogo statsmakterna lagen om kyrkomusiker. Givet är att om det blivit möjligt att vid detta tillfälle definitivt lösa kyrkomusikerfrågan, så skulle innehavarna av förenade folkskolläro-organist-kantorstjänster, vilka avgått efter lagens tillkomst, blivit delaktiga av löne- och pensionsregleringen. Under tiden 1947—1950 har en del i avvaktan på reformens ikraftträdande beviljats anstånd med avsked, men allt efter som frågan skjutits på framtiden har den ene efter den andre sett sig nödsakad avgå före de nya bestämmelsernas ikraftträdande. Enligt en preliminär beräkning uppskattas antalet avgångna under de tre senaste åren till omkring 60.

Det synes oss skäligt att pensionsbestämmelserna för kyrkomusiker bli tillämpliga icke endast på de befattningshavare, som avgå efter pensionsbestämmelsernas ikraftträdande, utan jämväl på dem som före denna tid avgått, sedan lagen om kyrkomusiker trädde i kraft den 1 juli 1947.

Med hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 236 måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att vid meddelandet av pensionsbestämmelserna för kyrkomusiker även utfärda bestämmelser om pensionering av vissa i motionen närmare angivna äldre kyrkomusiker.

Stockholm den 24 april 1950.

Folke Kyling.

Eric Nilsson
i Svalöv.